

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 27.

Tiende Session.

21de Møde.

Tirsdagen den 9de Novbr.

(Fortfat.)

Ordfører (forts.): Den billigste Maade, hvorpaa et større Rumfang kan tilveiebringes, er netop ved et lille Tillæg i Høiden, og den nødvendige Sum er, efter hvad der er oplyst af en i disse Forhold overordentlig erfaren Mand, en saadan Ubetydelighed, at den, ved Siden af de mangfoldige andre Fordringer, der i langt mindre vigtige Dilemmer ere gjorte og ubestridt vedtagne af Thinget med Hensyn til at fjerne Brandfare og Eligt, er for Intet at regne i økonomisk Henseende. Forsaavidt er Spørgsmaalet altsaa kun af meget ringe Betydning. Men i sanitair Henseende er den af Udvalgets Majoritet tiltraadte Forfæst efter min fulde Overbeviisning af alle mulige Forholdsregler, der kunne træffes, den, der har den største Virkning og vil tilveiebringe den største Belsigelse. — Det er en Sætning, som ikke behøver at gjentages, at frisk Luft er den første og væsentligste Livsformødenhed, og Spørgsmaalet om at tilveiebringe denne er saa meget vigtigere, som det falder sammen med Spørgsmaalet om, hvad der kan gjøres for at tilveiebringe Betingelserne for, at hele den oppoerende Slægt kan leve under de i denne Retning muligt gunstige Bilkkaar. Dette Spørgsmaal er efter min Mening af en saa indgribende Betydning, at Hensynet til det ringe Tillæg i Beføstningerne, hvorom der er Tale, ikke kan foranledige den allermindste Betænkelse. Vil man gaae ud fra det abstracte Frihedsprincip, vil man naturligtvis heller ikke kunne retfærdiggjøre For-

dringen af en Høide af $3\frac{1}{2}$ Alen, hvad enten det er til Bjælkelaget eller til selve Loftet; men vi gaae ud fra, at der her foreligger et Forhold, hvori Lovgivningen er berettiget til at foreskrive en vis Orden, og da mener jeg, at den Bestemmelse, som her omtales, er, naar vi sammenligne de Goder, som derved ville kunne opnaaes, med den Lyng, der paalægges, en af dem, som ville være lettest at retfærdiggjøre i hele Loven. Den ærede sidste Taler yttrede igaar, at paa Landet var der jævnlige i meget smaa Hytter Familier, hvis samtlige Medlemmer vare i en meget ønskelig Sundhedstilstand. Det er fuldkommen rigtigt, fordi paa Landet spiller Boligen i denne Henseende en langt mindre Rolle; jeg troer, at det vilde være fuldkommen uforklarligt, hvorledes Landbefolkningen i det Hele taget kunde opvære med saa megen Sundhed og Kraft, naar det ikke var, fordi den største Deel af Dagen tilbringes af den under aaben Himmel ved Arbejde udenfor Boligerne, som altsaa kun spille en meget underordnet Rolle. Dette gjælder imidlertid ikke om Kjøbstæderne. Den ærede sidste Taler endte med at sige, at han vidste ikke, om en sliig Forfæst var nødvendig for Kjøbstæderne, men at paa Landet var den ikke nødvendig. Jeg vil svare ham, at her have vi netop en Lov for Kjøbstæderne og ikke for Landet; og alle de ærede Medlemmer, som endnu ikke maatte være aldeles paa det Reue med deres egen Mening, vil jeg anbefale et Dieblit at overveie den Omstændighed, at alle de 4 Medlemmer af Udvalget, som i Ordets strengeste Betydning ere hjemme i Kjøbstæderne, have med stor Iyer og Barne, som det har vilst sig under Discussionen, anbefalet Forlaget, og at Betænkelseberne derved ere fremkomne fra